

[Erik Jacobsen.]

have sejlet med danske Skibe og kunde have udnyttet de Overenskomstbestemmelser, der var fastsat gennem organisationsmæssige Aftaler.

Det, Lovforslaget tager Sigte paa, er jo at skabe en Udligning, og man har i Realiteten lagt Vægt paa en Udligning mellem de engelske Hyrer og de danske. Dermed er dog ikke sagt, at der ikke ogsaa vil være Mulighed for en Udligning, naar danske Søfolk har gjort Tjeneste i andre allierede Nationers Skibe.

Det er allerede nævnt af den højtærede Minister, ligesom det er nævnt i de Bemærkninger, der fulgte med Lovforslaget, at man her først og fremmest tager Sigte paa at skaffe Dækning for de Laan, som Staten har ydet de søfarendes Paarørende herhjemme, naar den søfarende ude i Verden var udelukket fra at kunne sende de Penge, som var nødvendige for Familiens Underhold i den Periode, hvor Manden var fraværende. Normalt vilde Manden enten ved Træksedler eller paa anden Maade give Familien Adgang til paa Rederiets Kontor at hæve de Penge, han havde indtjent, og som var afsat til Familiens Underhold. Her har Staten ydet Laan og har derved gjort en mærkbar Indsats, en Indsats, for hvilken jeg ogsaa tidligere har givet Udtryk for vor Taknemlighed. Hvis ikke Staten var traadt hjælpende til ved Ydelse af de omtalte Laan, vilde de paagældende Familier ingen Eksistensmuligheder have haft.

Det er Meningen gennem den Udligning, som nu finder Sted, at Staten skal have de Omkostninger, den har haft ved Ydelse af Laan til Familierne, dækket ind, og at det, der i Tilfælde, hvor man har ydet mindre end Differencen mellem den Hyre, som Sømanden har haft ude, og den, han skulde have haft herhjemme, maatte blive tilbage til Udbetaling til ham selv, skal dækkes.

Jeg forstaaer saa udmærket godt, at det har været et meget vanskeligt Problem at løse paa en saadan Maade, at det kunde blive tilfredsstillende for alle, idet man kunde tænke sig f. Eks., at en Sømandskone ved sit Arbejde eller paa anden Maade havde været i Stand til at opretholde Eksistensen uden at modtage noget Laan fra Statens Side i Modsætning til andre, der til fuldt Maksimum har modtaget Statens Laan. Hvis en Udligning uden Maksimumsbestemmelser her skulde have været udredet, var det blevet et betydeligt større Beløb end det, der nu kan opnaas, saaledes som jeg har forstaaet Lovforslagets Indhold.

Det samme er i og for sig Tilfældet med de ugifte søfarende, der under normale Forhold har samme Løn som de gifte, men for hvem der nu er foreslaaet særlige Bestemmelser. Maksimumsbestemmelserne for Udligningen over ogsaa her deres Virkning, saa at det ikke bliver den fulde Difference mellem de forskellige Hyrer, som kommer til Udbetaling for de paagældende; men at skabe et helt retfærdigt Grundlag for en Udligning har vel næppe været muligt. Jeg gaar ud fra, at man under den meget langvarige Udvalgsbehandling i det andet høje Ting har haft Anledning til at drøfte alle disse Problemer og er naaet frem til det bedst mulige, det, som nu er forelagt af den højtærede Minister. Jeg finder derfor ingen Anledning til videre at fordybe mig i de enkelte Paragraffer; det kunde kun blive en Gentagelse dels af det, der staaer i selve Lovforslaget, dels af den højtærede Ministers Tale.

Jeg skal derfor nøjes med til Slut at anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling i det høje Ting, idet jeg ligesom den højtærede Minister vil sige, at de søfarende, som nu gennem lang Tid har ventet paa, at dette Lovforslag skulde blive færdigbehandlet, med Længsel venter paa at faa de Midler, der kan tilgaa dem ved den Udligning, som skal finde Sted i Henhold til Loven. Jeg anbefaler Lovforslaget paa mit Partis Vegne.

Jens Jensen: Det foreliggende Lovforslag om visse søfarendes Ret til Afregning med Statskassen maa ses paa Baggrund af den Taknemmelighed, som det danske Samfund nærer over for de Søfolk, som opholdt sig uden for Landets Grænser, da Krigen udbrød i April 1940. Det er rimeligt og retfærdigt, at det danske Samfund viser en Paaskønnelse for den Indsats, den danske Sømandsstand udførte i Besættelsestiden, og personlig mener jeg, at denne Indsats ikke kan vurderes højt nok; de danske Søfolk har udført en Gerning, som alle Danske kan være taknemmelige og stolte over. Mit Parti vil derfor ogsaa med Glæde støtte Lovforslaget, og jeg vil gerne benytte Lejligheden til at takke Ministeren for Lovforslaget.

Begrundelsen for Lovforslaget er, at Søfolk, der paa Grund af Krigen har været afskaaret fra at rejse hjem, og som har taget Hyre i fremmede Lande, i de fleste Tilfælde har haft en ringere Løn, end de vilde have haft, hvis de havde sejlet i dansk Tjeneste. Det er naturligt, at de holdes skadesløse for de Tab, de paa denne Maade har lidt, og det, Lovforslaget gaar ud paa,